

புறநானூற்றில் மகட்பாற்காஞ்சித்துறை

முகைவர் கதி. முருகீசன் (கதிர்முருகு)

உதவி பேராசிரியர், தமிழ்நூற்றுறை,
கரீணசர் கலை அறிவியல் கல்லூரி
மேகைச்சிவபுரி

ம

கட்பாற்காஞ்சி என்னும் புறத்துறை மகள் மறுத்தல் மகண் மறுத்தல் என்னும் பெயர்களால் அழைக்கப்படும். அழகான அணிகலன்களை அணிந்த உன் மகளை எனக்குத் தருக எனக் கேட்கும் வஞ்சி மன்னனுடன் காஞ்சி மன்னன் கோபம் கொண்டு எதிர்த்து நிற்பது இத்துறையின் பொருளாகும்.

ஏந்திழையாள் தருகென்னும்

வேந்தனொடு வேறுநின்றன்று

(பு.வெ.மா.காஞ்சி.மகட்பாற்காஞ்சி.23)

தன் மகளை எளிதாகக் கவர்ந்துகொள்ள இயலாது என்பதைக் காஞ்சி மன்னன் வஞ்சி மன்னனுக்கு உணர்த்துவது இத்துறையின் உட்பொருளாகும்.

அளிய கழல்வேந்த ரம்மா வரிவை

எளியளென் றெள்ளரி யுரைப்பிற் - குறியாவோ

பண்போற் கிளவியில் பல்வளையாள் வாண்முகந்த

கண்போற் பகழி கடிது (பு.வெ.மா.வெண்பா.84)

உலக வரலாற்றில் நடைபெற்ற பலபோர்கள் மண், பொன், பெண் என்னும் மூன்றுக்காக நடைபெற்றிருக்கின்றன. நாடுபிடிக்கும் ஆசை, பொருளாசை, பெண்ணாசை என்னும் மூன்றும் மனிதனுக்குரியவை. ‘மாற்றார் மண்கொளல் வஞ்சி’ என்பதனை இங்கு கூறல் பொருந்தும். ‘மண்ணாசை கொண்டு படை நடத்திச் செல்லல்’ வஞ்சித்திணையின் பொருளாகும். பெண்ணாசையினையும் அதன் விளைவாக நடந்த போர்களையும் பகை உணர்வையும் மகட்பாற்காஞ்சிப் பாடல்கள் பதிவு செய்துள்ளன. பரணர் பாடிய ‘வேட்ட வேந்தனும்’ என்னும் புறப்பாடல் (336)பகை உருவாகக் காரணமாக இருந்த பெண்ணின் தாயை நொந்து கொள்வதாக அமைந்துள்ளது.

‘பெண் கேட்ட மன்னன் கடுமையான சினம் கொண்டவன். பெண்ணின் தந்தையோ காலத்தால் செய்ய வேண்டுவனவற்றைச் செய்யாமல் செயல் மறந்திருந்தவன். மிக்க சினம் உடையவன். போர்க்களிறுகள் எல்லாம் நிலை இன்றிப் போருக்காகத் திமிறி நிற்கின்றன. படைவீரர்கள் எல்லாம் சினத்தால் தங்களின் இதழ்களை மடித்து நிற்கின்றனர். பெண்ணின் தந்தையும் பெண் கேட்டு வந்த மன்னனும் போருக்காக எதிரெதிர் நிற்கின்றனர். பழமையான நகரில் அதனால் அரவம் எழுந்தது. தன்னுடைய மகனை வளர்த்து அவருடன் பகையினையும் வளர்த்த தாயானவள் பண்பும் அறமும் இல்லாதவள்’ என்று புலவர் நொந்துகொள்கிறார். பெண் பருவமடைவதும் அவளைக் கண்டு மன்னன் காதல்கொண்டு பெண் கேட்டதும் இயல்பான நிகழ்வுகள் எனினும் அவளது அழகினால் இப்பகை விளைந்ததே என்பதை விளக்க, இத்தகைய பெண்ணைப் பெற்ற தாய் பண்பும் அறமும் இல்லாதவள் என்று பழிக்கப்படுகிறாள்.

தகை வளர்த்து எடுத்த நகையொடு

பகை வளர்த்து இருந்த இப் பண்புஇல் தாயே

(புறம்.336:11,12)

கபிலரின் பாடல் ஒன்று பாரியின் பெண் மணமுடிக்காமல் இருந்த நிலையை மகட்பாற் காஞ்சித்துறையில் விளக்குகிறது. எத்தகைய வலிமை பெற்ற மன்னனாயினும் பாரியின் பறம்பு மலையை நெருங்க இயலாது. கலைஞர்கள்போல வேடமிட்டு வந்தால் பாரியிடம் நினைத்ததைப் பெறலாம். பகை கொண்டு வந்தால் எதுவும் நடக்காது. பல நாட்டு மன்னர்களும் பெண் கேட்டு வந்து அது இயலாமல் திரும்பிச் செல்வாராயினர். பாரியின் பறம்பில் உள்ள குளிர்ந்த நீருடைய சுவை எவ்வாறு காண்பதற்கு அரிதோ அவ்வாறே தலைவியும் காண்பதற்கு அரியவள் ஆனாள். அவளுடைய சகோதரர்களோ காவல் எல்லையைமீறிப் போர் மேற்கொண்டு பெண் கேட்க வந்தவர்களை எல்லாம் வென்று அவர்களின் தலைகளைக் கையில் கொண்டனர். இவ்வாறு பெண் கேட்டு வருகின்ற மன்னர்களை எல்லாம் வீரப்பண்பால் வென்று புறம் காட்டச் செய்தால் இவளை மணமுடித்து வாழ்வதற்கு வருபவர்கள் யார்? என்று வேதனையுடன் தன் சிந்தனைகளைப் பதிவு செய்கிறார். (புறம்.337:16-22)

குன்றூர்க்கிழான் மகனார் என்னும் புலவர் பாடிய 'ஏர்பரந்த வயல்' என்னும் புறப்பாடலில் ஓரெயின் என்னும் மன்னன் மகளின் அழகினையும் அவளை மணம் பேசுவந்த மன்னர்களின் நிலையினையும் பதிவு செய்கிறார். வலிமையான அரணை உடைய மன்னன் மகள் பெருஞ்செல்வத்திற்கு உரியவள். அழகான வயல், அழகான தெருக்கள், நெல் நிறைந்த மனைகள், வண்டுகள் முரலும் சோலைகள், ஆகியவற்றிற்கு உரிமை உடைய ஊரைச் சேர்ந்தவள். ஆதனின் போந்தை நகர் போன்ற அழகும் செல்வமும் உடையவள். அத்தகைய அவளைப் பெண்கேட்டு வருபவர்கள் முவேந்தர்களே ஆனாலும் வணங்கிக் கேட்டால் தவிர அவளுடைய தந்தை பெண்கேட்டு வந்தவர்களுக்குத் தர இசைய மாட்டான். முவேந்தர்களுக்கே இந்த நிலை என்றால் உன் நிலை என்ன? என்று வினவுவது வீரப்பண்பை எடுத்துக்காட்டுவதாக அமைகிறது. (புறம்.338:6-12)

'வியன்புலம்' (புறம்.339) எனத்தொடங்கும் புறப்பாடலில் புலவர் அழகான பெண் ஒருத்தியைச் சுட்டி 'இவள் கடலில் நீராடி, கானல் சோலையின் நீரில் குளித்துக் கழுநீர்ப் பூக்களையும் பறித்துக்கொண்டு பசுமையான தழையாடையினையும் சுற்றிக்கொண்டு வயலைப்போலச் செழுமையுடன் வருகிறாள். அவள் என்றும் நலம் பெற வேண்டும். ஆனாலும் அவள் போரை விரும்புவளாக இருக்கிறாள். போர் மறம் நிறைந்த நெஞ்சைத் தனக்குள் கொண்டு பெண்போலத் தோற்றம் காட்டி ஏமாற்றுகிறாள் என்று அங்கதச் சுவையுடன் குறிப்பிடுகிறார். இவளுடைய அழகே போருக்குக் காரணமாக அமைந்தது. இத்தனை பகையும் உருவாக இவள் அழகே காரணம் என்னும்பான்மையில் வன்குணம் முழுவதையும் தனக்குள் மறைத்துக்கொண்டு மெல்லியலாகக் காட்சி தருகிறாளே என்று நொந்து கொள்கிறார் புலவர்.

முறஞ்செவி யானை வேந்தர்

மறங்கெழு நெஞ்சங் கொண்டொளித் தோளே

(புறம்.339:13,14)

தழை ஆடை அணிந்து இளமையும் அழகும் மிக வந்து கொண்டிருக்கும் பெண்ணைப் பார்த்து இளைஞன் ஒருவன் விருப்பம் கொள்கிறான். புலவர் அவனைக் காண்கிறார். உனக்கு எதற்கு வேண்டாத வேலை எனக் கேட்பது போல், இவளது சகோதரர்கள் படைக்கருவிகளை எடுத்தால் பகைவர்கள் தங்கள் கைகளில் படைக்கருவிகளை எடுக்க அச்சம் கொள்வார்கள்.

இவன் தந்தை பகைவர்களின் யானைப் படையினைத் தான் ஒருவனாகவே எதிர்க்கும் திறம் படைத்தவன். இத்தகையவர்களை எதிர்த்து நின்று வென்ற அரசு வழி வந்தவனுக்கு இவளை மணம் செய்தும் கொடுத்து விட்டான்' என்று கூறுவது பெண் வீட்டாரும் அவளைக் கொண்டவனும் வீரத்தில் சளைத்தவர்கள் அல்ல, பிறன் பொருளுக்கு ஆசை கொள்ளாதே என உணர்த்துவதாக அணித்தழை நுடங்க (புறம்.340) என்னும் பாடல் அமைந்துள்ளது.

பெண்ணுக்காக நடக்கும் போரில் பெண்கேட்டு வந்தவன் தன் ஆசை நிறைவேறாமல் இறக்கவும்கூடும் என்னும் துன்பம் மிக்க செய்தியை வேந்து குறை(புறம்:346) என்னும் புறப்பாடலில் பரணர் பதிவு செய்துள்ளார். வீரன் ஒருவன் மன்னனிடம் பெண் கேட்டு வந்திருக்கிறான். அவன் எத்தனை கெஞ்சிக் கேட்டும் பெண் கொடுக்கச் சம்மதிக்காமல் அவனுடன் போர் செய்ய வெகுண்டு எழுந்தான். போருக்கான பணிகளைத் தொடங்குமாறு ஆணையிட்டு நீராடச் சென்றான். இதனைக் கண்டு பெண் கேட்டு வந்த வீரன் வஞ்சினம் உரைக்கிறான். ஒன்று நாளை நடக்கும் போரில் இவளது தந்தையை வெற்றிகொண்டு இவளை மணந்து அணைத்துக்கொள்வேன். அல்லது போரில் புண்பட்டு மீளாத உலகம் புகுவேன்' என்று கூறித் தன் படையுடன் முற்றுகைக்குத் தயாராகிறான். பெண்ணுக்காக நடக்கும் போரில் வீரன் வெற்றி பெற்றால் அது இன்பியல் முடிவாகும். இன்றேல் அது துன்பியல் முடிவாகும். எனவே பெண்ணின் அழகு பேரழிவிற்கும் உயிரிழப்பிற்கும் காரணமாக அமைவதை மேற்கண்ட செய்திகள் புலப்படுத்துகின்றன. புலவர் உயிர் போவது மட்டுமின்றி ஊரும் அழிந்து தன் கவின் இழக்குமே என்று வேதனையுடன் தன் சிந்தனையைப் பதிவு செய்கிறார்.

வீரமறவர்க்கல்லது பெண் இல்லை வீரப் பண்பில் சிறந்து விளங்கினால் மட்டுமே அரசன் பெண்ணை மணக்க இயலும். கோழைக்கு இது கைகூடும் செயல் அல்ல என்பதை, கானக் காக்கை' (புறம்.342) என்னும் புறப்பாடல் நுட்பமாக விளக்குகிறது. திருமகளும் விரும்பும் பண்பு நிறைந்த இவளுடைய அழகு படைவீரார்க்கு அல்லாமல் பிறருக்குக் கிடைக்காது. இவள் தந்தையும் பெண் கேட்டவர்களை மறுத்துச் செய்த போர்கள் பலவாகும். இவளைப் பெறுவதற்காகப் போர் செய்வதும் எளிதான செயல் அல்ல. நாளும் நாளும் போர் செய்து பிணக் குவியலைப் பெருக்குபவர்கள் இவன் சகோதரர்கள் எனவே உனக்கு எழுந்த இந்த ஆசையை விட்டுவிடுக என்று புலவர் கூறும் அரிசில்கிழாரின் மொழி அரசு மரபில் மணம் முடிக்க வீரம் முக்கியப் பங்காற்றியமையை அறிய முடிகிறது.

பண்டைய மன்னர்கள் தம் பெண்ணை வீரம் நற்பண்பு ஆளுமைத்திறம் உள்ளோர்க்கே மணம் முடித்துக் கொடுத்தனர். அவர்கள் உயர்ந்தோர் அல்லாதோரை ஏற்க விரும்புதல் இல்லை. இத்தகைய சூழலில் பெண் கேட்டு வந்தவர்கள் பெண்ணின் பொருட்டுப் போர் நிகழ்வு தொடங்கவும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டதை 'மீன் நொடுத்து' (புறம்.343) என்னும் புறப்பாடல் குறிப்பிடுகிறது. பெண்ணால் நாட்டில் வளமும் அழிவும் நிகழ்வதைச் 'செந்நெல்' எனத் தொடங்கும் (புறம்.344) புறப்பாடல் தெளிவுப்படுத்துகிறது. வளமான ஊர்களையும் பொன்னையும் கொடுத்தால் இவளைப் பெறலாம். அல்லது அருள் பண்பில்லாத பேராண்மையினைக்காட்டிப் பெறலாம். ஆனால் பெண்ணின் தந்தையும் செல்வத்திலும் ஆண்மையிலும் சிறந்து விளங்குவதனால் என்ன நேருமோ என்னும் அச்சம் ஏற்படுவதையும் வாழ்வா சாவா என்னும் நிலையும் காதல் கொண்டவன் மனத்தில் ஏற்படுகிறது.

அடைநெடுங்கல்வியார் என்றும் புலவர் படையெடுத்து வந்தவர்களின் வீரத்தையும் பெண்ணின் தந்தை குலத்து வீரப்பண்பையும் எடுத்துக்காட்டி, இவள் மேல் ஆசை

கொண்டவர்கள் இரங்கத்தக்கவர்கள் என்னும் சிந்தனையைப் பதிவு செய்கிறார். இவளின் உடன் பிறந்தவர்களோ தங்களைப்போல வீரம் மிக்கவர்களுக்கே பெண்ணைத் தருவோம் என்று பெரும் பொருள் கொடுத்துப் பணிந்தவர்களையும் மறுத்து விட்டனர். அவர்களுடன் பகை விளைந்தபோது போரிடவும் துணிந்தனர். விளைந்த போரினால் நகரங்கள் பாழ்பட்டன. இப்படிப் போர்கள் தொடர்ந்து நடைபெறுவதால் பணைநல்லூர் என்ன ஆகுமோ என்று புலம்புகிறார். 'என்னா வதுகொல் தானே. பன்னல் வேலிஇப் பணைநல்லூரே' (புறம்.345:19-20) பெண்ணின் அழகு அழிவைத்தரும் என்னும் சிந்தனையைப் (புறம்.346) பதிவுசெய்துள்ளது. உனக்குத் தெரியாது. இந்தப் பாலைச் சாப்பிடு என்று கூறிப்பால் ஊட்டும் இப்பெண்ணின் தாயும் இவளிடம் அன்பும் விருப்பமும் உள்ளவளே தவிர அறிவில்லாதவளே. வல்லமை மிக்க இவளுடைய சகோதரர்களோ படைப்பயிற்சியும் கல்வியறிவும் பணிவும் நிரம்பியவர்கள். இவன் தந்தை பேராற்றல் மிக்கவன். அழிந்தவர் போக எஞ்சியவர்கள் தம் சுற்றத்தினர் என்று கூறும் தன்மை உடையவர்கள்தான் இவளுடைய உறவினர்கள். இவளுடைய அழகு இவ்வூரில் உள்ள ஆடவர்கள் பலரையும் அழித்து விட்டது. அதனால் நாட்டைக் காப்பவர்களே இல்லாமல் வெறும் பாழிடமாகவே மாறிவிடும் போலிருக்கிறது என்று புலவர் அண்டர் மகன் குறுவழுதி வருத்தம் கொள்கிறார். எதிர்த்தவர்களையும் வீரப்பண்பு மிக்கவர்களையும் கொன்றொழித்தால் எப்பொருளும் எஞ்சியிருக்காது. இத்தனை அழிவிற்கும் இவள் அழகே சாட்சி என்பதைப்பாடல் வலியுறுத்துகிறது.. தகுதியானவனுக்கே பெண் என்று பெண்கேட்டு வந்தவர்களை ஒதுக்கிய காரணத்தால் விளைந்த போர்ச் சூழலை 'உண்போன் தான்நறுங்' (புறம்.347) என்னும் புறப்பாடல் விளக்குகிறது. இப்பாடலில் பெண்கொடுக்க மறுத்ததால் பகை சூழ்ந்தது. பகைவர்கள் வலிமை மிக்க தம் யானையை மரத்தில் பிணித்ததால் அவற்றின் மிக்க வலிமையால் மரத்தின் வேர்கள் வெளியே கிளம்பின இனி என்ன ஆகுமோ என்று நாட்டு மக்கள் அச்சம் கொள்கின்றனர்.

பெண்கேட்டு வந்தவர்களை மறுத்த காரணத்தால் பகையும் போரும் உருவானது. இதனைக் கண்ட புலவர் 'இவள் தாய் இவளைப் பெறாமல் இருந்திருந்தால் நன்றாக இருக்குமே' என்று வருந்துவதாகப் புறம். 348 குறிப்பிடுகிறது. பகைவர்கள் நாட்டுக்குள் புகுந்து பாழ்படுத்தும் நிலை இவளால் அன்றோ விளைந்தது என்று புலவர் இரங்கிக் கூறுகிறார். மருதன் இளநாகனார் அழகான இவள் ஊருக்குக் கேடு விளைவதற்காகவே பிறந்தவள் ஆவாள். காட்டில் உள்ள பெருமரத்தில் பற்றிய தீ காட்டையே அழிப்பதுபோல இவள் ஊரை அழிப்பவள் ஆனாளே என்று குறிப்பிடுகிறார். 'மரம்படு சிறுதீப்போல அணங்காயினள் தான் பிறந்த ஊர்க்கே' (புறம். 349:6,7) இவள் மணப்பருவத்தை அடைந்து விட்டாள். ஏற்கனவே நடைபெற்ற போரில் உடைந்த மதிலும் தூர்ந்த அகழியுமாகச் சிதிலமடைந்து கிடக்கும் நாடு இனி இவளை மணம் பேச வந்த மன்னர்கள் மேற்கொள்ளும் போரினால் என்ன ஆகுமோ என்று வருத்தம் கொள்கிறார் மதுரை ஓலைக்கடை கண்ணம்புகுந்தார் ஆயத்தனார் (புறம்.350). அவ்வாறே வளம்மிக்க ஊர் மணக்கொடை மறுத்தால் ஏற்படும் அழிவைப் புறம்.351 பதிவு செய்துள்ளது. பெண்ணைப் பெற்றவனும் மணம் பேச வந்தவனும் பொருளிலும் வீரத்திலும் சளைத்தவர்கள் அல்ல. அதனால் அழிவுகள் நேருமோ, இவளை மணப்பவர்கள் யார் என்று பரணர் வருந்திக் கூறுகிறார் (புறம்.352). மற்றொரு இவளின் உடன்பிறந்தார் அஞ்சத்தக்க மறமாண்புடையார் என்பதைக் காவிரிப்பும்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார் குறிப்பிடுகிறார் (புறம்.353) இப்பெண்ணின் அழகான பார்வை ஊரையே அழித்து விடுமோ என்று பரணர் அச்சம் கொள்கிறார் (புறம்.354)

புறநானூற்றின் 355ம் பாடல் காஞ்சித் திணையில் இடம் பெற்று மகட்பாற்காஞ்சிக்கான தன்மையோடு விளங்குகிறது. ஊர் போரால் அழிவுற்றது. விளை நிலங்கள் அழிந்தன. போருக்குப் பிந்தைய நிலை இது. இவற்றை எல்லாம் எண்ணிப்பாராமல் இவன் தந்தையும் சகோதரர்களும் இருக்கிறார்களே என்று பெயர் தெரியாப் புலவர் ஒருவர் நாட்டின் நிலைக்காக இரங்கிப் பாடுகிறார். புறநானூற்றில் மகள் மறுப்புக் குறித்த செய்திகள் மகட்பாற்காஞ்சித் துறையில் அமைந்திருக்கின்றன. ஆனால் புறம். 109,110,111 ஆகிய பாடல்களும் மகட்பாற்காஞ்சித்துறையின் ஆயினும் இங்கு நாடு மறுத்தலைப் பொருளாகக்கொண்டு விளங்குகின்றன. 'அளிதோ தானே' (புறம்.109) என்னும் பாடல் பகைவர்களை நோக்கிப் பாடுவதாக அமைகிறது. கபிலர் படை எடுத்து வந்தவர்களை நோக்கி, மூவேந்தனை நோக்கி நீங்கள் மூவரும் என்று கூடிப்படை எடுத்தாலும் பாரியை வெல்ல இயலாது. வேடமிட்டு ஆடியும் பாடியும் சென்றால் நாட்டைப் பெறலாம் என்று குறிப்பிடுகிறார். புறம் 110ம் பாடலில் பெரும்படைகளை உடையவர் நீங்கள் எனினும் பாரியை வெல்ல இயலாது. முன்னூறு ஊர்களை உடைய பாரியில் நாட்டில் உள்ள ஊர்களை எல்லாம் பரிசிலர் பெற்றுச் சென்றுவிட்டனர். இனி எஞ்சியிருப்பது நானும் பாரியும் மட்டுமே என்கிறார் கபிலர். புறம் 111ம் பாடலில் பெண் தர மறுத்துக் கிணை மகள்போல இரந்துவரின் பாரியின் குன்றைப் பெறலாம் என்று கபிலர் விளக்குகிறார். பாரி குறித்த மகட்பாற்காஞ்சி பாடல்கள் மூன்றும் நாட்டின் மேல் ஏற்றிப் பாடப்பட்டவை எனினும் பெண்கேட்டு வந்த மூவேந்தர்க்குப் பாரி மகளிரைக் கொடுக்க மறுத்துப் புலவர் கபிலர் பாடிய பாடல்களே என எண்ணல் தகும். மகட்பாற்காஞ்சித்துறைப் பாடல்கள் பெண்களால் விளைந்த போர்களையும் போர்களால் ஏற்பட்ட அழிவுகளையும் ஆழமான நோக்கில் பதிவு செய்துள்ளன.